

поне 5 — 6 отдѣления и ги изпрати въ Русе, понеже положението въ Свищовско е несигурно, а въ Габровско войска нѣма. Но и тази сила е недостатъчна. Нужно е да се изпратятъ набързо два табура (полка) отъ обещаната войска. Ако и това се окаже невъзможно, тогава най-настоятелно молимъ да се предприше на II армейски корпусъ да събере и изпрати поне нѣколко полка (табура) войска отъ резервата.

Въ отговоръ на това донесение, Високата порта, съ повѣрителна телеграма отъ 9 юлий, явява на Сабри бей: „... Съгласно едно съобщение отъ днешна дата, за Варна тръгна единъ табуръ аскеръ (1 полкъ войска), а отъ Прилепъ е потеглилъ единъ отличенъ „алай“ конница. Съ това се привършва мобилизацията на вилаета. Въ случай на голѣма нужда, можете да повикате и малко резервна войска. Купениятъ за Дунава параходъ е на пжтъ за тамъ. Молимъ, съ съдействието на главнокомандующия, да опредѣлите точно нужнитѣ мѣрки, за да не ставатъ грѣшки*).

Въ други две шифровани телеграми отъ 10 и 12 юлий, Сабри паша съобщава, че е дигналъ на кракъ единъ „белюкъ“ войска отъ Габрово, Ловечъ и Севлиево, да пресѣче пжтя на Х. Димитъръ, и че е разпоредилъ нужното въ Сливенъ, Пловдивъ и Казанлъкъ; още явява, че уважилъ просбата на търновския мютесарифъ „да преследва четниците съ нѣколко стотинъ войници“, а на ловчанския каймакаминъ заповѣдалъ „да се опжти къмъ троянския балканъ“. Сщевременно Сабри бей добавя, че той и пристигналиятъ въ Русе „мюширъ“ Митхадъ паша решили „да пратятъ въ Търново бригадни командиръ (мир-и-лива) Мехмедъ паша заедно съ пристигналия отъ Цариградъ единъ полкъ войска и едно отдѣление планинска артилерия“. Всички годни турци, прочее, отъ Търновския, Свищовския, Севлиевския и Русенския окржзи сж били вдигнати на кракъ и опълчени срещу четата. Най-после въ тезкерето на Високата порта до Султана отъ 26 юлий**) се казва, че били взети и други предохранителни мѣрки: повикване подъ знамената на одринския, софийския и пловдивския резервни табури!

*) Вижъ Книгата „Народни движения“ отъ г. Вл. Тод. Хиндаловъ. Авторътъ ѝ лично е провѣрилъ архивата на Високата порта, въ която е намѣрилъ горнитѣ документи.

**) Тезкерето е адресирано до първи секретаръ на дивана. Виж. книгата „Народни движения“ на Вл. Т. Хиндаловъ, стр. 124.